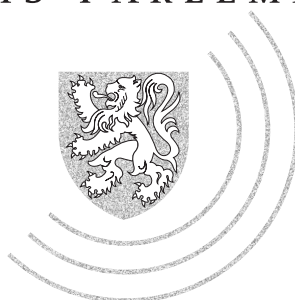

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

13 december 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door de dames Veerle Heeren, Cathy Berx en Hilde Crevits**

**(Hoofdstuk III – Sociaal Impulsfonds; Hoofdstuk VI – Leegstand;
Hoofdstuk IX – Vlaams Woningfonds; Hoofdstuk XVI – Slotbepalingen)**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Monique Moens, de heren Jan Penris, Erik Tack, Christian Verougstraete, Rob Verreycken;

de dames Cathy Berx, Hilde Crevits, de heer Tom Dehaene, mevrouw Veerle Heeren;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Gilbert Van Baelen;

de dames Else De Wachter, Caroline Gennez, Michèle Hostekint.

Plaatsvervangers:

de heren Felix Strackx, Wim Van Dijk, Roland Van Goethem, Jurgen Verstrepen, John Vrancken;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, mevrouw Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Hugo Philtjens;

de heren Marcel Logist, Chokri Mahassine, Jan Roegiers.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Bart De Wever.

- Nr. 14: Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
- Nr. 15: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Zie:

124 (2004-2005)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Addendum
- Nr. 2: Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 6: Amendementen
- Nr. 7: In eerste lezing door de Commissie aangenomen artikelen
- Nr. 8: Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 9: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
- Nr. 10: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
- Nr. 11: Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
- Nr. 12: Verslag namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
- Nr. 13: Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen besprak op 22, 25 en 29 november 2004 het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005. De bespreking had betrekking op hoofdstuk III – Sociaal Impulsfonds; hoofdstuk VI – Leegstand; hoofdstuk IX – Vlaams Woningfonds; hoofdstuk XVI – Slotbepalingen.

Hoofdstuk III: Sociaal Impulsfonds

Hoofdstuk III wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk VI: Leegstand

Minister Marino Keulen meldt enkele technische aanpassingen aan het leegstandsdecreet, met het oog op de uitvoerbaarheid en de harmonisering.

Mevrouw Veerle Heeren zegt verrast te zijn door een artikel in het tijdschrift van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten met betrekking tot de heffing op leegstand en verkrotting. De nieuwe Vlaamse heffing zou in de praktijk een waardeloos instrument geworden zijn volgens de VVSG. De procedure van de heffing is zo verzwaard dat langdurige leegstand veel minder zwaar wordt bestraft, terwijl de heffing moet dienen om de kwaliteit van de woningen te bewaken. De minister legt de fout gedeeltelijk bij de gemeentebesturen die de heffing niet zien als een corrigerende maatregel maar ten onrechte als een middelenbron. *Mevrouw Heeren* gaat daar evenwel niet helemaal mee akkoord. Het was volgens haar immers oorspronkelijk de bedoeling om de inkomsten van die heffing naar het lokale woonbeleid te laten vloeien. De gemeenten zien deze potentiële investeringsmiddelen momenteel aan zich voorbijgaan. *Mevrouw Heeren* noemt leegstand en verkrotting een probleem bij uitstek dat op lokaal niveau moet worden aangepakt. De gemeenten moeten op dat vlak hun verantwoordelijkheid durven en kunnen nemen. De middelen die ze langs deze weg verwerven, moeten ze aan het eigen lokaal woonbeleid kunnen besteden.

Inzake het decreet op de leegstand en de verkrotting kan mevrouw Heeren zich niet van de indruk ontdoen dat het een heel ingewikkelde regelgeving is geworden. Zij beseft dat er recent nog aanpassingen zijn gebeurd, maar ze vraagt zich af of het hele systeem niet eenvoudiger kan. Als het klopt wat in het VVSG-artikel staat, namelijk dat het een waardeloos instrument is geworden voor de gemeenten en dat veel gemeenten het niet meer zullen toepassen, gaat bovendien het beoogde effect ervan verloren.

Mevrouw Dominique Guns vindt daarentegen de procedure van de leegstandsheffing niet ingewikkeld of onoverzichtelijk. Wat voor haar echter niet kan, is dat de gemeenten en het Gewest elk afzonderlijk een heffing kunnen opleggen. Dat wil zij veranderd zien. Zij suggereert een aanpassing van het decreet om de heffing van het Vlaams Gewest ambtshalve uit te schakelen wanneer een gemeente zelf een dergelijke heffing invoert. Zij verzet zich evenwel tegen het gebruik door de gemeenten van de leegstandsheffing als een inkomstenbron, terwijl het toch de bedoeling was een bestraffend element in te voeren ter voorkoming van leegstand.

De minister antwoordt een beetje verbolgen te zijn over de actie van de VVSG i.v.m. het decreet op leegstand en verkrotting. De gemeenten blijven de heffing beschouwen als een financieringsheffing; er wordt gezegd dat de gemeenten de inkomsten kwijt zijn. Maar volgens de minister was het nooit de bedoeling dat de heffing voor blijvende inkomsten zou zorgen. Bij het begin van de vorige legislatuur was het heel duidelijk dat het ging om een corrigerende maatregel. Het ideaal is dat er geen opbrengsten zijn, want dan is er geen leegstand en verkrotting meer en zijn de buurten en straten netjes. Als de heffing aangewend wordt om bij de opmaak van de begroting een evenwicht te vinden, gaat dat in tegen de filosofie van de maatregel en is dat ook in tegenstrijd met de houding die de VVSG zes jaar geleden heeft aangenomen.

Het klopt dat de gemeente vanuit de eigen fiscale autonomie met een eigen heffingstelsel kan werken. In een aantal gemeenten bestaat echter een dubbel systeem en dat vindt de minister niet correct. Ofwel wordt de gewestelijke regeling overgenomen, ofwel werken ze eigen regels uit. Ook dat

wijst er op dat de leegstandsheffing vaak een middel is om de gemeentelijke begroting rond te krijgen. Dat gaat in tegen de logica van de maatregel, aldus de minister, die toegeeft dat hij daar eigenlijk niets kan aan doen. Gemeenten hebben fiscale autonomie. Wat de Vlaamse heffing betreft, betracht de minister de fouten die er nog in vervat zijn te corrigeren. Hij zegt altijd open te staan voor alles wat de regeling kan verbeteren, transparanter maken en zo meer toepasbaar maken.

Hoofdstuk VI wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk IX – Vlaams Woningfonds

De *minister* wil de doelgroep van het Vlaams Woningfonds uitbreiden tot gezinnen met 1 kind; tot heden komen alleen gezinnen met 2 kinderen in aanmerking. De Gezinsbond was daarvoor vragende partij, maar wou de voorwaarde van kinderlast niet volledig schrappen omdat mensen met kinderen het net iets moeilijker hebben dan de anderen.

De heer *Christian Verougstraete* kan niet akkoord gaan met het voornemen van de minister om de voorwaarde van twee kinderen die geldt voor een sociale lening van het Vlaams Woningfonds te verruimen tot één kind ten laste. Het is volgens hem precies de categorie van de gezinnen met meer kinderen die de hoogste nood heeft aan ondersteuning.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt voor de sociale leningen een ruimere aanpak. Zij staat achter de versoepeling van de voorwaarden voor een lening van het Vlaams Woningfonds, waarbij men vroeger drie kinderen moest hebben en waar nu één kind volstaat. Zij zou graag zien dat de mogelijkheden nog verder worden verbreed om nieuwe samenlevingsvormen een kans te geven, bijvoorbeeld in de richting van sociale groepsleningen en dergelijke.

De *minister* weerlegt de kritiek op het afzwakken van de voorwaarde voor een lening bij het Vlaams Woningfonds van twee kinderen naar één. Het is nu eenmaal de sociologische realiteit dat er nog maar weinig gezinnen zijn met meer dan één kind. De mensen met een groot gezin worden niet uitge-

sloten; zij krijgen zelfs een extra voordeel omdat wordt gewerkt met gedifferentieerde rentevoeten naargelang van het aantal kinderen.

Hoofdstuk IX wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk XVI – Slotbepalingen

Hoofdstuk XVI wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

De verslaggevers,

Veerle HEEREN

Cathy BERTX

Hilde CREVITS

De voorzitter,

Jan PENRIS